

Η αντικανονική χρήση των βραχιόνων είναι ένα θέμα που δεν απασχολεί στον βαθμό που θα έπρεπε όλους τους εμπλεκόμενους στον αγωνιστικό χώρο. Από την άλλη η σοβαρότητα κι ο κίνδυνος, που ενέχει μια τέτοια ενέργεια, προκύπτει από το γεγονός των χτυπημάτων που γίνονται, σε πολύ μεγάλο βαθμό, στο κεφάλι του αντιπάλου.

Θέλοντας λοιπόν να δούμε το θέμα, επιλέγουμε τα πιο σημαντικά στοιχεία που το συνθέτουν ...

Η θέση του χεριού σε σχέση με το σώμα του παίκτη είναι ένα βασικό κριτήριο εκτίμησης της πράξης. Το πώς κινείται το χέρι, από τη θέση αυτή, προς τον αντίπαλο, προσδιορίζει τον βαθμό της παραβατικότητας.

Η θέση του παίκτη σε σχέση με τον αγωνιστικό χώρο και δεν εννοώ ως προς ποιο σημείο του χώρου (άμυνα, κέντρο ή μπροστά), αλλά ως προς το έδαφος που οριοθετεί τον αγωνιστικό χώρο, αν δηλαδή πατά στο έδαφος ή βρίσκεται στον αέρα.

Όταν οι αντίπαλοι βρίσκονται στον αέρα κι η μπάλα διεκδικείται κι από τους δύο, δηλαδή δεν βρίσκεται στην κατοχή κανενός, κι οι στάσεις τους είναι τέτοιες που μπορεί είτε ο ένας, είτε ο άλλος, είτε ακόμα και οι δυο ταυτόχρονα να χρησιμοποιήσουν αντικανονικά τους βραχιόνες τους, κάνουν παράβαση. Όταν όμως οι αντίπαλοι είναι στο έδαφος τότε, πάντοτε, παραβάτης είναι εκείνος που έχει κατοχή της μπάλας. Η εκτίμηση αυτή έχει τη λογική του ότι ο κάτοχος έχει την αίσθηση του φόβου μήπως χάσει τη μπάλα κι «απλώνει», μακριά από το σώμα του, το χέρι προς αντίπαλο για να τον «καθυστερήσει», τον «εμποδίσει» να την πλησιάσει.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο του θέματος είναι η «κατηγοριοποίηση» χαρακτηρισμού της χρήσης του χεριού...

- ✓ «σαν εργαλείο» ή
- ✓ «σαν όπλο»

Ο προσδιορισμός εξαρτάται από την ταχύτητα της κίνησης του χεριού προς τον αντίπαλο. Όσο πιο μεγάλη είναι η ταχύτητα τόσο μεγάλη είναι και η ένταση της ενέργειας. Συνεπώς ο βραχίονας άλλοτε μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εργαλείο» κι άλλοτε ως «όπλο». Όμως ο αγκώνας είναι κάτι διαφορετικό. Η «μύτη» που δημιουργεί ο αγκώνας είναι ένα εξαιρετικά επικίνδυνο «όπλο», γι' αυτό λέγω ότι η εκτίμηση μιας τέτοιας ενέργειας πρέπει ν' αρχίζει από «πορτοκαλί» και να καταλήγει σε κόκκινο χρώμα της κάρτας.

Σε κάθε περίπτωση το θέμα είναι η απόλυτη συμφωνία εφαρμογής του πειθαρχικού ελέγχου στο όνομα της ενιαίας εφαρμογής των Κανόνων. Η κοινή εκτίμηση των παραπάνω στοιχείων, για κάθε περίπτωση αντικανονικής χρήσης του βραχίονα, μπορεί να βελτιωθεί μέσα από την παρακολούθηση των εκπαιδευτικών συγκεντρώσεων αλλά και τη μελέτη του θέματος όπως αυτό αναλύεται στα RAPS UEFA που διανέμονται από την Ακαδημία Διαιτησίας κάθε φορά.

Εθνικός Εκπαιδευτής

X Μάνθος